

«I'D RATHER BE A CYBORG THAN A GODDESS»

Σύγχρονος γυναικείος φουτουρισμός

ART - NEA

25.01.24 17:45

Παρή Σπίνου

Στην εντυπωσιακή εγκατάσταση με βίντεο-αρτ έργα καλλιτέχνιδων της συλλογής του πολιτιστικού οργανισμού PCAI, η οποία παρουσιάζεται στο The Ellinikon Experience Centre, η επιστημονική φαντασία συναντά τη γήινη πραγματικότητα

Στο παρελθόν ήταν επιστημονική φαντασία, σήμερα είναι γήινη πραγματικότητα, δίχως να λείπει η δυστοπία: κλιματική αλλαγή, διαστημικά απορρίμματα, κυβερνοχώρος, υβριδικά πλάσματα... Όλα αυτά συνθέτουν μια μεγάλη εικαστική εγκατάσταση video art με τίτλο «I'd rather be a Cyborg than a Goddess/Θα προτιμούσα να είμαι Κυβόργιο από Θεότητα», ένα φουτουριστικό περιβάλλον με έργα καλλιτέχνιδων της συλλογής του πολιτιστικού οργανισμού PCAI, που παρουσιάζεται στο The Ellinikon Experience Centre - ταξινομείται στα μεγαλύτερα και τεχνολογικά πιο προηγμένα κέντρα επισκεπτών στον κόσμο.

Το πρωτότυπο πρόγραμμα «I'd rather be a Cyborg than a Goddess» απορρέει από το δοκίμιο της Ντόνα Χάραγουεϊ του 1985 σχετικά με τις εκφάνσεις και τις σχετικότητες του κυβοργίου

(cyborg). Κατά την Αμερικανίδα φιλόσοφο και φεμινίστρια, το cyborg «συνιστά μια διέξοδο από τον λαβύρινθο των δυϊσμών, ένα όνειρο ετερογλωσσίας, μια ταυτόχρονη κατασκευή όσο και ρήξη μηχανών, ταυτοτήτων, σχέσεων, διαστημικών μύθων», επισημαίνει η Κίκα Κυριακάκου, καλλιτεχνική διευθύντρια του PCAI, που επιμελείται την έκθεση. «Το cyborg αποτελεί έναν επαυξημένο οργανισμό του κυβερνοχώρου. Ενα υποκείμενο μετα-ουτοπικό, μια υβριδική οντότητα η οποία κινείται έξω από φύλα και περιβάλλοντα και δεν απειλείται από την ασίγαστη δύναμη της φύσης και τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας. Ενα σύμβολο χειραφέτησης και ενδυνάμωσης, το οποίο αναπτύσσεται μέσα σε σύγχρονες δυστοπίες και κινείται τόσο στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας όσο και σε αυτήν της πραγματικότητας».

Τα επιλεγμένα έργα του PCAI υφαίνουν στο σύνολό τους ένα χαρακτηριστικό αφήγημα που αφορά την πρωτογενή επιστημονική φαντασία, όπως εκφράστηκε μέσα από την πένα γυναικών συγγραφέων. Έργα που συχνά απηχούν τις ανησυχίες της Οκτάβια Μπάτλερ και της Ούρσουλα Λε Γκουίν σχετικά με το Άλλο, που εξετάζουν θεματικές σχετικές με τα βικτοριανά κείμενα των Μέρι Σέλεϊ και Ρόντα Μπρότον.

Συγκεκριμένα, η ανάθεση της Αφροδίτης Ψαρρά, «Ventriloquist Ontology» (2022), που δημιουργήθηκε με αφορμή την έκθεση Sheltered Gardens στον Βοτανικό Κήπο Διομήδους, διερευνά τα όρια ελέγχου και υβριδοποίησης μεταξύ ανθρώπου και μηχανής μέσα από τη σχέση μιας περφόρμερ και μιας φορέσιμης συσκευής.

Η Εύα Παπαμαργαρίτη με το έργο «Factitious Imprints» (2016) -μέρος παλαιότερης ατομικής έκθεσής της στο New Museum- επικεντρώνεται στην ιδέα μιας κατασκευασμένης φύσης και στο τι σημαίνει «φυσικό».

